

V L A A M S P A R L E M E N T

Zitting 2003-2004

23 maart 2004

HANDELINGEN

COMMISSIEVERGADERING

COMMISSIE VOOR CULTUUR, MEDIA EN SPORT

Vraag om uitleg van de heer Carl Decaluwe tot de heer Marino Keulen, Vlaams minister van Wonen, Media en Sport, over het symbolensysteem gebruikt bij de beoordeling van de erkenningsdossiers voor lokale radio's

Vraag om uitleg van de heer Patrick Hostekint tot de heer Marino Keulen, Vlaams minister van Wonen, Media en Sport, over steun van de Vlaamse regering voor een fietsinzamelingsproject voor Niger

Commissie voor Cultuur, Media en Sport

Dinsdag 23 maart 2004

VOORZITTER : De heer Jo Vermeulen

– *De vraag om uitleg wordt gehouden om 14.36 uur.*

Vraag om uitleg van de heer Carl Decaluwe tot de heer Marino Keulen, Vlaams minister van Wonen, Media en Sport, over het symbolensysteem gebruikt bij de beoordeling van de erkenningsdossiers voor lokale radio's

De voorzitter : Aan de orde is de vraag om uitleg van de heer Decaluwe tot de heer Keulen, Vlaams minister van Wonen, Media en Sport, over het symbolensysteem gebruikt bij de beoordeling van de erkenningsdossiers voor lokale radio's.

De heer Decaluwe heeft het woord.

De heer Carl Decaluwe : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, voor ik mijn vraag stel, moet me iets van het hart. Ik had voor de derde of vierde keer een interpellatieverzoek ingediend. Het stoort me dat als een parlamentslid zijn onderzoeksrecht ten volle wil uitoefenen – en dit ook met moties probeert aan te kaarten tijdens de plenaire vergadering –, een interpellatieverzoek telkens wordt omgezet in een vraag om uitleg. Ik vind dat dit niet kan. Ik hoop de nodige tijd te krijgen om een aantal gedachten te ontwikkelen.

De heer André Denys : Mijnheer de voorzitter, ik ben lid van het Bureau. De heer Decaluwe doet alsof de omzetting systematisch gebeurt, en onder invloed van de minister. De minister heeft niet het recht – en hij doet dit ook niet – om tijdens de vergaderingen van het Bureau commentaar te geven. De beslissingen worden meestal eenparig genomen, met akkoord van alle fracties.

Mijnheer de voorzitter, we proberen om zeer selectief om te gaan met interpellaties. Een interpellatie moet zijn kracht behouden, dit wil zeggen dat de

regering er mee in moeilijkheden komt. In dit geval heeft het Bureau een eenparige beslissing genomen.

De heer Carl Decaluwe : Dus met dit dossier mag ik de minister niet in moeilijkheden brengen.

Het is niet de eerste keer dat dit dossier wordt besproken. Ik moet de minister ook bedanken om telkens uitvoerig te antwoorden.

Minister Marino Keulen : Mijnheer Decaluwe, de procedures lopen bij de Raad van State. Ik ben de eerste om alles te laten doorgaan, want afwentelen werkt alleen maar tegen. Ik heb niks te verbergen. Door uitvoerig en eerlijk te antwoorden, wil ik alle voorbehoud, als dat al zou bestaan, wegnemen. Ik heb dan ook geen probleem met de vragen.

De heer Carl Decaluwe : Er is een groot verschil tussen een vraag om uitleg en een interpellatie.

Uit de dossiers blijkt dat we ernstige vragen kunnen stellen bij het gehanteerde beoordelings- en puntensysteem. In de regelgeving over de erkenning van de lokale radio-omroepen zijn, in tegenstelling tot de landelijke en regionale radio-omroepen, geen gewichtscoefficiënten toegekend aan elk criterium, dat gehanteerd moet worden voor het verdere onderzoek op basis van de vijf aanvullende criteria, vermeld onder de punten 1 tot en met 5 van artikel 1 van het besluit van de Vlaamse regering van 18 juli 2003. Hierdoor wordt het vergelijkingsproces een meer dan complexe overweging, want er kan geen algemene score worden bepaald per kandidatuur.

Bij het hele vergelijkingsproces werd, in geval van gelijke inschatting, het criterium 1 – de concrete invulling van het programma-aanbod – in regel als doorslaggevend gehanteerd. Dit is in overeenstemming met de bedoeling van de decreetgever, met name dat de aan de lokale radio-omroepen toege-

Decaluwe

kende opdracht erin bestaat een kwalitatief hoogstaand en gevarieerd aanbod te bieden, dat rekening houdt met de eigenheid van het verzorgingsgebied. Mijnheer de minister, dit komt uit een e-mail van 29 januari 2004, die getekend is door de heer Verdonck, afdelingshoofd van de afdeling Media-innovatie en Mediavergunningen. Ik verwijs naar dit bericht, omdat het van belang is voor het verdere verloop.

Er zijn geen wegingscriteria, maar er werden symbolen gebruikt. Dit blijkt ook uit e-mails van de administratie. De symbolen --, -, 0, + en ++ werden gebruikt. De afdeling Media-innovatie en Mediavergunningen heeft deze symbolen blijkbaar ook omgezet in punten : 1 punt voor --, 2 punten voor -, 3 punten voor 0, 4 punten voor + en 5 punten voor ++. Dit zouden de toegekende punten zijn. Tijdens de erkenningsprocedure zijn door de afdeling Media-innovatie en Mediavergunningen deze symbolen blijkbaar vertaald in punten. Dit betekent dat de dossiers worden afgewogen. Mijnheer de voorzitter, als de symbolen op het einde worden omgezet in punten, kunnen de dossiers worden vergeleken.

Mijnheer de minister, in een aantal gevallen waren er ex-aequoscores. In dat geval is het voor mij niet duidelijk wat als doorslaggevend element geldt bij de beoordeling van de dossiers. Ik praat niet over individuele dossiers, maar over de totale aanpak en de principes. Dit is een eerste element bij de beoordeling van de dossiers.

Ik wil een vorige vergadering van deze commissie in herinnering brengen. Toen heb ik ook een vraag om uitleg gesteld en, ter illustratie van een aantal onzorgvuldigheden bij de erkenningsprocedure, een aantal kopieën ter beschikking gesteld.

Het ging over de fictieve medewerkers, de samenvattende rapporten en de al dan niet rechtsgeldig ingediende VZW's. Deze elementen komen in verschillende dossiers voor. We kunnen dus spreken van onzorgvuldigheden in het verloop van de erkenningsprocedure. Mijnheer de minister, ik ga ervan uit dat u de kans hebt gehad om dit te bekijken en duidelijkheid te verschaffen. Welke exacte puntenverdeling werd gehanteerd, en welke motivatie werd gegeven bij de dossiers ?

Omdat er geen wegingscriteria werden vooropgesteld, gebeurde een eenvoudige verdeling van de verschillende beoordelingselementen zoals programma-inhoud, lokale band en ervaring. Klopt

dit ? Welke criteria werden, bij een gelijke punten- of symbolenscore, gebruikt als doorslaggevende factor bij de beoordeling en de erkenning ? Mijnheer de minister, wat is uw antwoord op de door mij tijdens de commissievergadering van 9 maart 2004 overhandigde kopieën en dossiers ?

In de beoordelingsdossiers wordt in het ene geval wel, en in het andere geval geen melding gemaakt van medewerkers en ervaring, niettegenstaande dit in de aanvraagdossiers werd opgenomen. Er is blijkbaar een verschil tussen de algemene dossiers en de uiteindelijke samenvatting. Bepaalde punten worden soms wel en soms niet teruggevonden in de samenvattende dossiers. Wat is de reden hiervoor ? In welke mate werd de samenvatting van de onderzoeksrapporten als basis gebruikt voor het geven van de beoordelingsymbolen ? Als de beoordeling enkel is gebaseerd op de samenvattende rapporten, betekent het een groot verschil als er toevallig iets vergeten is op het vlak van ervaring en medewerkers. Dit kan een verschil betekenen voor de eindafrekening.

Mijnheer de minister, wanneer wordt een VZW als rechtsgeldig samengesteld geacht, in vergelijking met de indieningsdatum van een dossier voor de erkenning als lokale radio ?

De voorzitter : De heer Denys heeft het woord.

De heer André Denys : Mijnheer de voorzitter, ik heb goed geluisterd naar de heer Decaluwe. Zijn uiteenzetting is een bevestiging dat het geen interpellatie, maar een vraag om uitleg is. Het zijn technische vragen.

De heer Carl Decaluwe : Mijnheer Denys, in uw plaats zou ik zwijgen. Ik wil de agenda overlopen en alle technische interpellaties eruit halen. In dit parlement wordt met twee maten en twee gewichten gemeten. Als een vraag van de oppositie komt, wordt het punt liefst zo beperkt mogelijk gehouden, om alles in de doofpot te stoppen. Het is niet normaal dat een interpellatieverzoek door het Bureau, met medeweten van de minister, vier keer wordt omgezet in een vraag om uitleg.

De heer André Denys : Dit is absoluut onjuist. Mijnheer Decaluwe, bekijk de lijst van de interpellaties. Dit is een technische en geen politieke vraag.

De voorzitter : De meningen zijn duidelijk. Ik wil erop wijzen dat de discussie over de lokale radio's is begonnen met enkele interpellaties. Nadien zijn het vragen om uitleg geworden.

Voorzitter

De heer Strackx heeft het woord.

De heer Felix Strackx : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, ik heb gisteren nog een frappant voorbeeld gehoord over de wijze van beoordeling. Van twee radio's die werden afgewogen, kreeg de ene voor het financieel plan de beoordeling 'eerder goed', en de andere de beoordeling 'goed'. Op basis van het woord 'eerder' werd beslist over het voortbestaan van de radio. Ik vind dit ongelooflijk.

De voorzitter : Minister Keulen heeft het woord.

Minister Marino Keulen : Mijnheer de voorzitter, collega's, laat het duidelijk zijn dat ik dit debat nooit uit de weg ga. Ik ken de ervaringen met de toekenning van de landelijke commerciële radiovergunningen. Alle voorbehoud dat je als minister laat blijken, wordt meteen tegen je gebruikt.

Ik heb hier dus niets te verbergen, en kan iedereen recht in de ogen kijken. Als het erop aankomt, antwoord ik omstandig en uitgebreid. Zoals de heer Vermeulen heeft gezegd, zijn we begonnen met interpellaties en zitten we nu op het niveau van vragen om uitleg, maar alle ongenoegen kon steeds worden geuit. Ik ben een partner van het parlement, en heb dus niks te verbergen.

Wat ik zeg, klinkt als een gratuite bewering, maar het is niet evident ; want er zijn procedures hangende bij de Raad van State. In de procedures bij de Raad van State worden alle mogelijke uitspraken in dossiers opgenomen. Ik heb daar geen probleem mee, maar er wordt selectief geciteerd. Soms wordt een redenering of een conclusie weggelaten. Er worden bepaalde zinnen geïsoleerd en uit hun context gerukt, als gekapt stro. Daarmee wordt een indruk gewekt die helemaal niet past in het betoog dat ik hier heb gehouden.

Vandaag hebben we voor 17 dossiers van de Raad van State de vraag gekregen om een repliek te geven. Er loopt nu een dubbele procedure. Het parlement doet zijn werk. Mijnheer Decaluwe, ik heb begrip voor het feit dat u zegt dat we nog tijd hebben tot april, in het licht van de nakende verkiezingen. Ik kan me perfect in uw logica verplaatsen, want ik ben ook parlements lid geweest. Anderzijds zijn we allemaal verantwoordelijke mensen en moeten we beseffen dat we dingen kunnen destabiliseren. We winnen er niets bij als men uitspraken van dit forum gebruikt of selectief han-

teert om gelijk te halen, maar dan wel door de waarheid geweld aan te doen.

Ik heb reeds uitvoerig op alle mogelijke vragen en bedenkingen een antwoord gegeven, zowel op 15 januari als op 9 maart. Mijnheer Decaluwe, er zijn geen punten en geen wegingscoëfficiënten gebruikt bij de erkenning van de lokale radio's. Dat was wel het geval bij de landelijke commerciële en de regionale radio's. Het parlement wilde dit ook niet. We hebben gewerkt volgens het principe van de offerte waarin geen enkel onderdeel als doorslaggevend wordt beschouwd, maar waarbij ieder onderdeel als gelijkwaardig wordt gehanteerd. U kunt het vergelijken met een deliberatie op school, waarbij elk vak hetzelfde puntentotaal krijgt. Op het einde is er dan een globale appreciatie of iemand geslaagd is of niet.

We hebben gewerkt met een soort waardeschaal, met de tekens +, 0 en -, van zeer goed tot zeer slecht. Ik kan niet genoeg herhalen dat elk dossier door vijf of zes ambtenaren werd behandeld die er globaal hun zeg over hebben gedaan. Mijnheer Decaluwe, u verwees naar de vorige zitting. Een aantal van uw vragen heb ik toen trouwens al beantwoord. Voor 262 dossiers was er geen enkel dispuut meer. Op een zeker ogenblik was er minder duidelijkheid in een aantal dossiers. We hebben toen teruggegrepen naar het decreet. Hieruit bleek dat het programma-aanbod en de lokale verklanking ervan voor de decreetgevers absoluut belangrijk was. Dit is de prioritaire opdracht van het medium lokale radio. Dat aspect heeft echter slechts gespeeld voor 11 radio's. De afweging gebeurde gelijkmatig per onderdeel, met daarna nog eens een globale appreciatie. Zo zijn we er vrij gemakkelijk uitgeraakt.

Er zijn 275 radio's erkend op een totaal van 393 kandidaten. Dat betekent dat 118 radio's geen erkenning hebben gekregen, die natuurlijk minder gelukkig zijn. Een formule waarbij iedereen applaus geeft, ook al valt hij buiten de prijzen, bestaat natuurlijk niet.

We hebben er alles aan gedaan om de dossiers objectief te beoordelen, precies door meerdere mensen per dossier te betrekken. Ik ken ondertussen de sector ook. Ik ben in 1995 parlements lid geworden, mijnheer Decaluwe, samen met u, en heb van meet af aan deel uitgemaakt van deze commissie. Er wordt gemakkelijk gezegd dat deze of gene pleitbezorger is van het ene of het andere dossier. Precies door met meer mensen de beoordeling van dossiers uit te voeren, hebben we elke mogelijke subjectiviteit proberen uit te schakelen. Ik daag ie-

Keulen

dereen uit om een voorbeeld te geven van een politiek dossier, waarbij een radio is erkend die het niet verdient maar de erkenning heeft gekregen omdat ik er op zou hebben gewogen. Mijn handen zijn in deze aangelegenheid zuiver.

Zowel op 15 januari als op 9 maart heb ik gesteld dat, in tegenstelling tot de regeling voor de landelijke en voor de regionale radio's, er geen wegingscoëfficiënten door de decreetgever werden vooropgesteld. Er werd gewerkt op basis van de principes van beoordeling van offertes. In artikel 38 decies van het omroepdecreet is expliciet sprake van ingediende offertes. De terminologie die ik hier gebruik, is niet toevallig : er werden geen absolute voorrangsregels bepaald, want de afweging gebeurt op grond van een evenwichtige beoordeling van alle criteria.

Ik herinner eraan dat ik op 9 maart 2003 reeds van naaldje tot draadje heb toegelicht wat er bij de gelijkinschatting van 13 dossiers is gebeurd. Mijnheer Decaluwe, ik zal dit nog eens herhalen. In geval van een veeleer gelijke inschatting, werd het criterium 1, de concrete invulling van het programma-aanbod, zoals decretaal vastgelegd, in de regel als doorslaggevend gehanteerd. Dit is in overeenstemming met de bedoeling van de decreetgever dat de opdracht die wordt toegekend aan de lokale radio-omroepen er nu eenmaal in bestaat een kwalitatief hoogstaand en gevarieerd aanbod aan te bieden dat rekening houdt met de eigenheid van het verzorgingsgebied.

Zoals ik reeds zei, heeft dit slechts gespeeld bij 11 dossiers. Bij 262 radio's bleek meteen uit de globale indruk dat ze boven dreven. Dat bleek ook uit de besprekingen. Bij een zender was de bijdrage aan de sociaal-culturele uitstraling van de regio doorslaggevend, bij een andere het financiële plan. We hebben bij de beoordeling nooit verschillende maten en gewichten toegepast. Pas toen we knopen moesten doorhakken en een Salomonsoordeel moesten vellen, hebben we teruggegrepen naar de bedoeling van de decreetgever. Centraal daarbij is wel dat het gaat over 'het medium lokale radio'. Het lokaal programma-aanbod en de inbreng van lokaal nieuws en informatie zijn van cruciaal belang. De heer Decaluwe weet dat zeer goed, want ook hij heeft het verslag van de besprekingen gebruikt.

Wat de overhandigde documenten betreft, kan ik u meedelen dat er zich een aantal bij de Raad van State bevinden. U zult begrijpen dat ik het daar-

over niet zal hebben. Wat betreft Radio Heidebloem van Meeuwen-Guitrode, wil ik herinneren aan de discussie over de evenredigheidstoets. We zijn redelijk gebleven, precies om de kleine lokale radio's, die vaak draaien op echte vrijwilligers en niet vertrouwd zijn met de juridische noodwendigheden, kansen te geven. Geïnspireerd op wat de Raad van State en het Hof van Cassatie daarover zeggen, probeerden we redelijk en soepel te zijn. Dat leidde ertoe dat er vandaag meer echt onafhankelijke radio's zijn erkend dan vroeger het geval was.

Radio Heidebloem is niet erkend, hoewel we ook voor die mensen redelijk zijn geweest. Radio Emmis heeft aangekondigd creatieve presentatoren te zullen aanwerven. Van zodra ze effectief van start gaan, moeten ze aan de erkenningsvoorwaarden voldoen. Hun aankondiging toont aan dat ze zich aan de voorwaarden willen conformeren. De administratie heeft de dossiers grondig en op objectieve wijze onderzocht. Dat blijkt ook uit het onderzoeksverslag over Radio Ring in Brussel. In dat dossier staan parallellen met een Antwerps dossier, en dat speelde niet echt in hun voordeel.

Op basis van het evenredigheidsbeginsel is uit de jurisprudentie van de Raad van State en het Arbitragehof afgeleid dat de rechtsgeldigheid van de oprichting van een vereniging of van een vennootschap wordt aanvaard als de betrokken vereniging kan aantonen dat voor de indieningsdatum al essentiële stappen voor de oprichting ervan zijn gebeurd.

De voorzitter : De heer Decaluwe heeft het woord.

De heer Cal Decaluwe : Het antwoord bevredigt me niet. Vooral het antwoord over de dossiers van Emmis voldoet niet. Het is erg gemakkelijk om een dossier in te dienen waarin 50 medewerkers met naam worden vermeld. De helft van die mensen weten van niets. De minister zei zelf dat de betrokkenen bij het parket een klacht zullen moeten indienen. Op basis waarvan werd een oordeel geveld over de globale media-ervaring van de kandidaten ? Hoe kan dat, als blijkt dat er nog mensen moeten worden aangeworven ? Zelfs na de indieningsdatum heeft Emmis nog zijn raad van bestuur gewijzigd. Toch worden sommigen die nog mensen moeten aanwerven, beter gequoteerd dan bestaande initiatieven.

Mijnheer de minister, u zegt dat er een evenwichtige beoordeling is gebeurd, en dat alle criteria in rekening zijn gebracht. U zeg dat er een waarde-schaal is gehanteerd. Uit de e-mails van uw admini-

Decaluwe

stratie blijkt echter het tegendeel. Ik heb hier een e-mail van de dienst Media van 5 februari waarin duidelijk wordt erkend dat de waarden -- tot de waarden ++ heeft vervangen door een quotering van 1 tot 5, zodat een mathematische quotering wordt verkregen die het mogelijk maakt om de onderzoeksresultaten van de verschillende kandidaten te vergelijken. Dat staat zo in de e-mail van de heer Gert Bulté. Dit bewijst dat de administratie het oordeel heeft gekwantificeerd, zodat een Salomonsoordeel mogelijk werd. Dat kon ook niet anders, want sommige kandidaten behaalden evenveel punten.

Mijn vraag luidt dan ook : welke criteria speelden dan een rol bij de eindbeoordeling ? Volgens u zijn de verschillende criteria evenwaardig. Volgens de administratie zal 'bij gelijke inschatting' de uitslag voor het eerste criterium doorwegen, en bij gelijke uitslag voor het eerste criterium de uitslag voor het tweede criterium, enzovoorts.

Dat kan kloppen, maar dat is niet altijd het geval. In het dossier uit het Leuvense, met de radio's Scoplia en Happy van de VZW De Hoge Noot, eindigt de beoordeling op een gelijke score. Als de redenering wordt gevolgd dat eerst criterium 1 wordt bekeken, dan criterium 2, enzovoort, is het opvallend dat plots het derde criterium vergeten wordt en criterium 4 belangrijker is. Op basis hiervan wordt een zender uitgesloten.

Ik begrijp dat een manier moet worden gezocht om een objectieve afweging te maken en te beslissen. De administratie bepaalt de volgorde van de criteria, zoals blijkt uit een e-mail van 5 februari, maar in een aantal dossiers wordt hiervan afgeweken. Ik heb een dossier aangehaald. Ik weet niet of dit wordt behandeld door de Raad van State, maar voor mij speelt dat geen rol. (*Opmerkingen van de heer André Denys*)

Mijnheer Denys, we hebben vorig jaar de bespreking van de dossiers van de landelijke commerciële zenders meegemaakt. We mochten toen niet interpellieren omdat het Vlaams Commissariaat voor de Media bevoegd was, en nu mogen we niet interpellieren omdat de zaak aanhangig is bij de Raad van State. Het gaat over het principe. Ik begrijp dat dit moeilijk is voor de meerderheid.

Mijnheer Denys, de minister zegt iets, en de eigen administratie geeft een andere uitleg. De minister heeft gezegd dat hij met waarden werkt en niet met punten.

De voorzitter : Mijnheer Decaluwe, ik stel voor dat u afrondt.

De heer Carl Decaluwe : Het is gedeeltelijk ook de politieke verantwoordelijkheid van de minister van Media. Ik verwijt de minister persoonlijk niks, maar ik blijf erbij dat niet alles kon binnen de voorziene tijd.

Ik viseer niemand van de administratie. Ik heb altijd gezegd dat ik alle begrip heb voor de mensen die dag en nacht hebben gewerkt. Mijnheer Denys, het was ook duidelijk dat het met zes mensen onmogelijk was om honderden bladzijden op een correcte manier te beoordelen. Het kon niet anders dan dat er foutjes werden gemaakt. Een en ander is niet met kwaad opzet gebeurd. Zowel voor als tijdens de erkenningsprocedure hebben we gezegd dat de mankracht ontbreekt om alles objectief en op een correcte manier te doen. Het aangehaalde dossier bewijst dat, en er zijn er nog een aantal. Als de beoordeling in punten wordt omgezet, en de criteria in een bepaalde volgorde moeten worden gevolgd, moet dit ook zo gebeuren. Op die manier kunnen geen criteria worden overgeslagen.

Ik kan begrijpen dat er eventueel fouten worden gemaakt, maar dan moeten degenen die fouten hebben gemaakt dit ook kunnen toegeven, en beslissingen nemen om die fouten recht te zetten. Daarover gaat het.

Mijnheer de minister, u zegt dat u op een aantal punten niet kunt antwoorden omwille van de procedures bij de Raad van State. Ik heb daar begrip voor.

De voorzitter : We kunnen niet elk dossier uitvloeiën.

De heer Carl Decaluwe : Dat is wel de taak van de administratie. Ik heb een parlementair controle-recht om dit wel te doen. Ik heb een aantal fouten naar voren gebracht.

Uit de toekenning van de landelijke commerciële licenties hebben we niet de les getrokken dat de administratie onvoldoende mankracht had om alles binnen de beperkte voorziene tijd minutieus te vergelijken. Dit is de essentie van mijn verhaal, en nog altijd een politieke verantwoordelijkheid.

Er konden, zoals bij de aanpak van de leegstandsheffing, 10 extra personeelsleden worden aangevoren.

Minister Marino Keulen : Mijnheer Decaluwe, dat is geen goede vergelijking.

De heer Carl Decaluwe : Dan konden alle lokale radio's op een evenwaardige manier aangepakt worden. Dit is geprobeerd, maar de slachtoffers – buiten uw wil en de wil van de administratie – zitten toch met de problemen.

Je moet het als zender maar meemaken dat je 20 jaar op een correcte manier hebt uitgezonden, en door een administratieve fout, of omdat iets over het hoofd is gezien, met de activiteiten moet stoppen.

Mijnheer de minister, u hebt nog niet geantwoord op een aantal belangrijke vragen. Werden de symbolen of de punten gegeven op basis van de samenvatting of op basis van het hele dossier? Het is belangrijk om hierop een duidelijk antwoord te hebben.

De voorzitter : Minister Keulen heeft het woord.

Minister Marino Keulen : Mijnheer Decaluwe, als antwoord op uw laatste vraag is het duidelijk dat het over het geheel gaat.

De heer Carl Decaluwe : Mijnheer de minister, u zegt dat de samenvattende rapporten niet de basis waren om punten te geven.

Minister Marino Keulen : Per dossier is ieder onderdeel bekeken, en nadien het gehele dossier. Dit gebeurde telkens door meerdere mensen. Er is aan iedereen recht gedaan. Er wordt gezegd dat radio's na 20 jaar goede werking moeten stoppen. Ik vind dat ook jammer voor die mensen.

Het voorwaardenbesluit is in het parlement voorgesteld. Iedereen wist dat het dossier doorslaggevend was. Ik heb toen van niemand opmerkingen gehoord. Iedereen wist dat dit de invalshoek was voor de afweging. We gingen er toen van uit dat degenen met ervaring dit maximaal kunnen inbrengen in het dossier. Het was bovendien een methode om ook nieuwkomers een kans te geven. Ik was destijds de hoofdindieners. Niemand zei toen dat alleen de bestaande radio's verder mogen werken. We wilden ook vers bloed kansen geven, en een nieuwe dynamiek tot stand brengen.

Mijnheer Decaluwe, ik waardeer dat u zegt dat er geen enkel politiek dossier is, waarvoor u mij of de administratie een verwijt kunt maken. Dit is een cruciale opmerking. Het is inderdaad de taak van het parlement om erop toe te zien dat ministers

binnen de krijtlijnen blijven. (*Opmerkingen van de heer Carl Decaluwe*)

De administratie heeft keihard gewerkt, maar heeft nooit gezegd dat de opdracht ondoenbaar was.

Over Emmis kan ik zeggen dat de media-ervaring alleen is meegerekend voor degenen die al binnen de groep actief waren. Voor de anderen is dit niet in rekening gebracht. De media-ervaring van potentiële medewerkers werd niet meegenomen in de beoordeling van het dossier.

De heer Carl Decaluwe : Wat heeft dan concreet meegespeeld voor de ervaring?

Minister Marino Keulen : Degenen die er al erkend waren. Binnen die groep zijn er een aantal die vroeger al operationeel waren.

De heer Carl Decaluwe : Bij bepaalde VZW's werden de namen van de bestuurders niet ingevuld. Hoe heeft de administratie de dossiers kunnen controleren op onverenigbaarheden, zoals in het decreet is vastgelegd?

Minister Marino Keulen : Ook op deze vraag heb ik vorige week goed geantwoord. (*Opmerkingen van de heer Carl Decaluwe*)

De voorzitter : De vragen zijn uitvoerig gesteld en beantwoord.

Minister Marino Keulen : Mijnheer Decaluwe, u moet het verslag eens nalezen. Het is gemakkelijk om te zeggen dat iets niet klopt. Ik ga geen enkele vraag uit de weg.

Vanaf het ogenblik dat informatie niet op de plaats staat waar ze hoort te staan, maar uit de rest van het dossier kan worden afgeleid – denk aan de evenredigheidstoets en de opmerkingen van de Raad van State, het Hof van Cassatie en het Arbitragehof –, is de informatie beschikbaar. Het speelt wel in het nadeel van de betrokken zender, ook voor de quotering, als de informatie niet op de juiste plaats staat.

Er is gewerkt met een waardeschaal, van zeer goed tot zeer slecht, niet met punten. Het is van belang dat elk onderdeel gelijk werd beoordeeld. Bij 262 van de 275 dossiers was er meteen een besluit, na de appreciatie van elk onderdeel en de hele beoordeling. Voor 11 dossiers speelde het eerste criterium een rol. Nergens in het decreet, of ergens anders, wordt bepaald dat daarna het tweede en dan het derde criterium aan bod moeten komen. Mijn-

Keulen

heer Decaluwe, dit is niet bepaald, het is uw eigen appreciatie. We hebben criterium 1 eruit gehaald, omdat dit duidelijk de wil is van de decreetgever. *(Opmerkingen van de heer Carl Decaluwe)*

De voorzitter : We hebben het debat alle ruimte gegeven.

De heer Carl Decaluwe : Bij de vorige interpellaties is er nooit sprake geweest van punten. Ik heb een e-mail van de administratie van 5 februari, waarin wel over punten en een volgorde van de criteria wordt gesproken.

Minister Marino Keulen : Er is met een waarde-schaal gewerkt. Als iemand een quotering heeft gegeven aan 'zeer goed', is dit voor rekening van de betrokkene. We hebben gewerkt met een schaal van ++ tot --. Uiteindelijk bepaal je zelf hoe je dit quoteert. Uiteindelijk moet je een beoordeling maken. *(Opmerkingen van de heer Carl Decaluwe en de heer André Denys)*

De voorzitter : Ik geef de kans aan de minister om de vragen verder te beantwoorden.

Minister Marino Keulen : Het gaat over 393 dossiers. Mijnheer Decaluwe, het dossier uit Leuven dat u aanhaalt, is in behandeling bij de Raad van State. We willen dit niet uit de weg gaan. We zouden kunnen zeggen dat het onmogelijk is om tegelijkertijd hierover te interpelleren, maar dat wil ik niet. U mag voor mijn part nog 30 keer interpelleren. Ik ga dat niet uit de weg, omdat ik iedereen recht in de ogen kan kijken.

Het moet voor iedereen duidelijk zijn dat we de vraag van de sector hebben gehonoreerd. Tijdens de hoorzitting vroeg de sector om iets te doen. De sector van de lokale radio's kwakkelde al jaren, zonder vooruitzichten en met eenjarige erkenningen. De sector vroeg aan de minister om zijn verantwoordelijkheid te nemen. Ik heb dat gedaan. De erkenningen lopen nu voor een periode van 9 jaar. Ik denk dat de sector zelf tevreden is met de genomen beslissingen. We hebben de moed gehad, in tegenstelling tot onze voorgangers – want dit dossier gaat al een decennium mee – om knopen door te hakken. Degenen die erkend zijn, hebben nu ook een toekomst.

We hebben een rechtstaat, dus mensen kunnen altijd hun rechten uitputten bij de Raad van State. Ook nadien kunnen bij het VCM vragen worden

ingediend om erkenningen te schorsen of in te trekken. Mijn woord is niet het laatste woord.

De voorzitter : De heer Vandenbossche heeft het woord.

De heer Dany Vandenbossche : Mijnheer de voorzitter, mijn woorden zijn voor de heer Decaluwe bestemd. Mijnheer Decaluwe, ik hou er niet van dat u, naar aanleiding van een vraag of interpellatie, insinueert dat we u tijdens de discussie over de landelijke commerciële radio's het zwijgen hebben opgelegd. *(Opmerkingen van de heer Carl Decaluwe)*

Mijnheer Decaluwe, u zegt niet dat u zelf bent stilgevallen, toen u een anonieme getuige had opgediept, die later niet zo anoniem bleek te zijn. *(Opmerkingen van de heer Carl Decaluwe en de heer André Denys)*

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Vraag om uitleg van de heer Patrick Hostekint tot de heer Marino Keulen, Vlaams minister van Wonen, Media en Sport, over steun van de Vlaamse regering voor een fietsinzamelingsproject voor Niger

De voorzitter : Aan de orde is de vraag om uitleg van de heer Hostekint tot de heer Keulen, Vlaams minister van Wonen, Media en Sport, over steun van de Vlaamse regering voor een fietsinzamelingsproject voor Niger.

De heer Hostekint heeft het woord.

De heer Patrick Hostekint : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, ik heb deze vraag om uitleg vorige week in de Senaat gesteld aan federaal minister Verwilghen, maar ik heb bot gevangen. Mijnheer de minister, ik hoop dat u wat positiever bent.

Het Afrikaanse land Niger komt bij ons slechts sporadisch in de pers, meestal bij een humanitaire catastrofe of een hongersnood. Dat veranderde wel even halfweg vorige maand met de eerste afzonderlijke buitenlandse missie van prinses Mathilde aan het op één na armste land ter wereld. Tijdens dit vijfdaags bezoek sloot federaal minister van Ontwikkelingssamenwerking Verwilghen een gezondheidsakkoord voor een bedrag van 11 miljoen

Hostekint

euro en werd tijdens de missie een intentieverklaring gesloten binnen de onderwijssector van 8 miljoen euro over een periode van 5 jaar.

– *De heer André Denys treedt als voorzitter op.*

De bijkomende bilaterale hulp kunnen we alleen maar toejuichen, want de statistieken voor Niger blijven onthutsend : slechts 17 percent van de kinderen kan lezen en schrijven, de kindersterfte loopt op tot 365 per 1000, 60 percent van de bevolking leeft onder de armoedegrens en 2 op 3 armen zijn vrouwen. De Belgische hulp past dan ook in de strijd tegen de armoede in het land. In totaal zal de Belgische ontwikkelingssamenwerking tot 2008 ongeveer 44,33 miljoen euro uittrekken voor de bilaterale hulp aan Niger.

In de rand van het prinselijk bezoek viel ons oog evenwel op een klein artikeltje over een kleinschalig project dat racefietsen wil inzamelen voor de Ronde van Niger, en waaronder wierellegenden Eddy Merckx, Lucien Van Impe, Roger De Vlaeminck, en anderen hun schouders hebben gezet. Het opzet is om in Vlaanderen 50 degelijke fietsen, reservemateriaal en kledij in te zamelen. Ik heb het dan niet over de fietsen die in Milaan-San Remo en andere klassiekers worden gebruikt. Ik schat de prijs van een degelijke racefiets op ongeveer 50.000 oude Belgische frank.

De voorzitter : Op het einde van het wielerseizoen kan men professionele fietsen kopen voor 30.000 tot 50.000 frank.

De heer Patrick Hostekint : De wielerploeg Vlaanderen – T-Interim – Eddy Merckx bijvoorbeeld vernieuwt haar materiaal elk jaar. Daarom ligt de kostprijs van dit project niet zo hoog.

Het initiatief past in het opzet om in november van dit jaar voor het eerst in 20 jaar opnieuw een wielerronde van Niger te organiseren. De Ronde van Burkina Faso is ook klein begonnen, maar is in Afrika ondertussen uitgegroeid tot een klassieker. Die ronde was een privé-initiatief van 2 oud-wielrenners, Ludo Delcroix en Guido Van Calster. In de marge daarvan zijn een aantal nevenprojecten ontstaan, waaraan privé-sponsors participeren. In veel dorpen werden waterputten gebouwd. De toegang tot drinkbaar water is een zegen voor alle dorpsbewoners.

Initiatiefnemer dokter Karel Ringoet, voorzitter van de VZW EurAfri, wil een project opzetten in

samenwerking met het lokale ministerie van Sport om het wielrennen in Niger opnieuw te laten opbloeien. De negendaagse rittenkoers wordt dan ook in de eerste plaats voorbehouden aan Afrikanen.

Mijnheer de minister, is de Vlaamse regering bereid om dit toch wel unieke fietsinzamelproject te steunen ? Met 3 tot 4 miljoen frank kunt u daar al wonderen doen. Hebt u hierover reeds overleg gepleegd met de Vlaamse minister van Ontwikkelingssamenwerking ? Zo niet, bent u bereid om zo'n overleg te plegen ?

De voorzitter : Minister Keulen heeft het woord.

Minister Marino Keulen : Mijnheer Hostekint, ik ken u al jaren als iemand met een sporthart en met een hart voor de minderbedeelden. Uw vraag spreekt me dan ook aan, maar mijn budget voor internationale projecten bedraagt amper 103.000 euro.

Het gaat inderdaad over een privé-project waarvoor een aantal van onze bekendste ex-wielrenners zich inzetten. We werken in internationaal verband structureel samen met de provincie Vrijstaat, Zuid-Afrika en met Suriname. De samenwerking met de provincie Vrijstaat, Zuid-Afrika gebeurt op haar vraag en is inhoudelijk. Het gaat bijvoorbeeld over het overdragen van deskundigheid en van faciliteiten. Er zit een zekere lijn in die samenwerking, en die is opgenomen in onze beleidsbrief. De provincie Vrijstaat doet ook de nodige inspanningen en op een doordachte manier. Daarmee zitten we op de lijn van de Vlaamse ontwikkelingssamenwerking.

Voor Suriname is een inzamelactie gebeurd van gebruikte fietsen van Vlaanderen – T-Interim – Eddy Merckx, die voor de Vlaamse markt niet meer nieuw genoeg zijn, maar in Afrika veel mensen kunnen plezieren, en die de wielersport helpt promoten.

Mijnheer Hostekint, ik wil onderzoeken of we de transportkosten van fietsen en uitrusting naar Niger, of een deel ervan, voor onze rekening kunnen nemen. Mijn budget van 103.000 euro moet een jaar ver reiken. We werken heel gericht, en willen de middelen niet versprokkelen. Onze bevoorrechte partner is de provincie Vrijstaat, Zuid-Afrika. De Zuid-Afrikaanse minister van Sport is ook bij ons op bezoek geweest. Hij apprecieerde dat ten zeerste. We krijgen er ook faciliteiten voor in de plaats. Onze topatleten gaan ginder trainen in faciliteiten van de provincie Vrijstaat, Zuid-Afrika.

Keulen

Het ontwikkelingsniveau is zo hoog dat we niet meer spreken van ontwikkelingssamenwerking, maar van een partnerland. Ze bieden ons iets in ruil. Het gaat niet over 'arme dutsen' helpen die hun hand ophouden. We stellen deskundigheid en faciliteiten ter beschikking om het sportpeil op een hoger kwalitatief niveau te trekken. Omgekeerd kunnen onze topatleten in ideale omstandigheden trainen op een ogenblik dat ons klimaat daarvoor minder geschikt is.

We hebben culturele akkoorden met Suriname en de provincie Vrijstaat, Zuid-Afrika waarin een sportonderdeel zit. Met Niger hebben we dat niet, maar ik wil doen wat ik zopas heb gezegd.

De heer Patrick Hostekint : Mijnheer de minister, u gaat wat verder dan federaal minister Verwilghen, die alleen zijn morele steun toezegde. U zegt dat u bereid bent om de transportkosten van het materiaal voor uw rekening te nemen. Ik begrijp dat uw internationale middelen beperkt zijn.

Ik heb deze vraag om uitleg aan u gesteld omdat de minister van Ontwikkelingssamenwerking deze week niet vrij is om mijn vraag te beantwoorden. Dit zou een geïntegreerd project kunnen zijn binnen de Vlaamse regering. U zou overleg kunnen plegen met de minister van Ontwikkelingssamenwerking en met minister Landuyt, die de wielerploeg Vlaanderen – T-Interim – Eddy Merckx onder zijn bevoegdheid heeft en wiens kabinetschef manager is. Er is binnen de Vlaamse regering terzake een expertise aanwezig, zowel qua materieel als qua wielervervaring. Ik had gedacht dat u tegen vandaag misschien al overleg zou hebben gepleegd met uw collega-minister.

Ik laat het hier niet bij, dit interesseert me enorm. Ik vind immers dat ontwikkelingssamenwerking kleinschalig moet zijn, want onze middelen voor ontwikkelingssamenwerking zijn beperkt. We moeten ze zo efficiënt mogelijk aanwenden. De Ronde van Burkina Faso is al een grote zegen geweest voor de ontwikkelingssamenwerking in dat land. De overheid had daar geen enkel aandeel in. Het zijn privé-bedrijven die de oud-wielrenners Ludo Delcroix en Guido Van Calster hebben aangesproken en een bedrag van 50.000 tot 100.000 frank ter beschikking hebben gesteld. Dankzij de publiciteit van die ronde heeft dat land misschien reeds in 50 dorpen waterputten kunnen aanleggen.

Onze middelen zijn beperkt : laten we dus een beroep doen op alle mogelijkheden, ook op sportief

vlak. Sport kan heel veel doen voor de relaties tussen de volkeren in de wereld. De mensen zijn ermee bezig. Het heeft een economische, sociale en culturele functie, en het bevordert de vriendschap tussen de landen en de volkeren. Het concrete project van de Ronde van Niger kan op een heel kleinschalige wijze een bijdrage leveren tot de ontwikkelingen van dit land, dat immense noden kent. Kinderen en vrouwen komen er om van de honger en een gebrek aan water. Als er een ramp gebeurt of een hongersnood dreigt, dan zien we beelden van uitgemergelde mensen en schieten we eventjes wakker. Rond dit kleine project zou heel veel kunnen ontstaan.

Ik ben blij met uw toezegging voor het transport van het materieel. Misschien kan dit nog worden aangevuld door minister Landuyt, die via zijn kabinetschef en de wielerploeg Vlaanderen 2002 zou kunnen zorgen voor afgedankt materieel of materieel dat slechts nog wordt gebruikt voor trainingen. Als de minister van Ontwikkelingssamenwerking dan ook nog zijn steentje bijdraagt, dan moet het gemakkelijk zijn om de 3 tot 4 miljoen frank te verzamelen die de organisatoren van de Ronde van Niger nu nodig hebben. Dit zou ook reclame zijn voor Vlaanderen.

– *De heer Jo Vermeulen, voorzitter, treedt opnieuw als voorzitter op.*

Wij hebben in de wereld een goede naam op economisch vlak en op het gebied van de buitenlandse handel, maar we hebben ook de reputatie een volk te zijn dat bekommerd is om het welzijn van vele mensen in de wereld. Dit zou een pluspunt zijn voor onze morele reputatie in de wereld.

De voorzitter : Minister Keulen heeft het woord.

Minister Marino Keulen : Zoals ik reeds zei, wil ik dat gebaar doen, hoewel de middelen waarover ik beschik voor het internationale sportbeleid beperkt zijn. Dan heb ik het over de transportkosten of een deel ervan. Vlaanderen werkt met een aantal bevoorrechte partnerlanden. U weet dat Niger geen deel uitmaakt van die groep landen. Ik weet ook niet in welke mate we daar iets aan kunnen doen, maar u kent zelf de heer Leroy en minister Landuyt zeer goed.

We kennen allemaal de Ronde van Burkina Faso. Dat was toen een nieuwigheid, dat was bijna revolutionair. We hebben allemaal die exotische beelden gezien, die toch in een heel herkenbaar kader waren geplaatst, namelijk het wielrennen. Kan er een meer Vlaamse sport zijn ? Die ronde werd ech-

Keulen

ter louter met privé-geld opgezet, de overheid heeft terzake geen enkel initiatief genomen. Privé-personen hebben dit tot een goed einde gebracht, dat kan dus ook.

Uit sympathie voor dit initiatief wil ik me echter engageren. Ik weet dat u dit op een geëngageerde wijze doet. Ik wil dus een gebaar maken en die nood lenigen. Ik wil ervoor zorgen dat er geld komt voor iets wat toch ook moet gebeuren, namelijk het transport van die ingezamelde goederen.

De heer Patrick Hostekint : Als privé-personen of bedrijven bereid zijn om te investeren in ontwikkelingssamenwerking, dan is dat een reden te meer voor de overheid om ook een ondersteunende rol te spelen.

Ik ben tevreden met uw antwoord. Ik zal net dezelfde vraag stellen aan minister Landuyt en minister Tavernier, als Vlaams minister van Ontwikkelingssamenwerking.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

– *Het incident wordt gesloten om 16.45 uur.*
